

اطلاعیه دبیرخانه کمیته مرکزی حزب توده ایران درباره برگزاری چهارمین پلنوم (وسیع) کمیته مرکزی حزب توده ایران

طرف وی همواره مورد بحث نشست های مرکزیت حزب بوده است و امروز، به ویژه با توجه به وضع جسمی وی، باید تصمیم مشخصی اتخاذ شود. رفیق خاوری اشاره کرد که، پیشنهاد هیئت سیاسی به نشست وسیع کمیته مرکزی حزب این است که، بجای دبیر اول حزب، رفیقی به عنوان سخنگوی کمیته مرکزی حزب توده ایران انتخاب گردد. پلنوم (وسیع) کمیته مرکزی حزب توده ایران، پس از بحث و تصویب این نظر رفیق محمد دستباز (امیدوار) را به عنوان سخنگوی کمیته مرکزی حزب توده ایران انتخاب کرد. پلنوم (وسیع) کمیته مرکزی حزب توده ایران، ضمن ابراز رضایت از تلاش های خستگی ناپذیر رفیق خاوری، به عنوان رفیق توده ای که شصت سال در صفوف حزب توده ایران در راه رهایی توده های کار و زحمت رزمیده است و سال های طولانی در زندان رژیم ستم شاهی از حقانیت حزب توده ایران دفاع کرده است، و طی ۱۹ سال گذشته عهده دار مسئولیت های سنگینی در رهبری حزب بوده است از خدمات رفیق در راه انجام وظایف حزبیش قدردانی کرد.

چهارمین پلنوم (وسیع) کمیته مرکزی حزب توده ایران پس از چهارمین کنگره حزب، در فضایی رفیقانه و گرم توانست تصمیمات لازم را پیرامون پیشبرد امر مبارزه حزب در اوضاع بسیار حساس میهن مان اتخاذ کند.

دبیرخانه کمیته مرکزی حزب توده ایران
۳۰ اردیبهشت ماه ۱۳۸۰

سند مصوب پلنوم (وسیع)

انتخابات ریاست جمهوری ۱۳۸۰ همه پرسشی برای تداوم روند اصلاحات و نفی رژیم استبدادی «ولایت فقیه»

انتخابات خرداد ۱۳۷۶، اعلام کرد، که سران مرتجع رژیم مصمم اند با تمام توان و امکانات سد راه تحقق خواست های جنبش مردمی و میلیون ها ایرانی شوند که به امید تحقق جامعه بی قانونمند، عادلانه و آزاد، رأی های خود را به صندوق ها ریخته بودند. حزب توده ایران، در سال های اخیر، بر این مسأله کلیدی و حساس پافشاری کرده و می کند که تغییرات بنیادین، دموکراتیک و پایدار در میهن ما، با وجود ادامه رژیم

ادامه در صفحه ۶

چهارمین پلنوم (وسیع) کمیته مرکزی حزب توده ایران، پس از چهارمین کنگره حزب، در اردیبهشت ماه ۱۳۸۰، با حضور اعضای کمیته مرکزی و شماری از کادرهای حزبی برگزار شد. پلنوم (وسیع) کمیته مرکزی، ابتدا گزارش هیئت سیاسی را شنید، و پس از تصحیحاتی، آن را به تصویب رساند. پلنوم پس از بحث و تبادل نظر درباره اوضاع حساس و بحرانی کشور، سندی درباره انتخابات ریاست جمهوری سال ۱۳۸۰ به تصویب رساند.

پلنوم، سپس گزارش شعب گوناگون کمیته مرکزی را بررسی کرد، و در مجموع، رضایت خود را از فعالیت شعب کمیته مرکزی اعلام کرد. پلنوم پس از انتخاب مجدد هیئت سیاسی حزب، قرار انتشار اسناد پلنوم، از جمله پیام هایی به کارگران و زحمتکشان، دانشجویان و جوانان، زنان، نیروهای مترقی و آزادی خواه، هنرمندان، نویسندگان و روشنفکران، و همچنین زندانیان سیاسی، خانواده شهدا و خانواده زندانیان سیاسی را تصویب کرد.

یکی از مسایل مهم مورد بحث و بررسی پلنوم، تصمیم گیری درباره نهاد دبیر اولی حزب بود. در این بخش، رفیق علی خاوری ضمن اشاره به دوران دشواری که حزب ما پس از ضربه رژیم «ولایت فقیه» پشت سر گذاشته است بر ضرورت اتخاذ تصمیمات مشخصی از جمله درباره نهاد دبیر اولی حزب تأکید کرد. رفیق خاوری اضافه کرد که، این موضوع، حداقل در ده سال گذشته، از کنگره سوم به این طرف، با طرح مسأله از

هم میهنان گرامی!

چهار سال از واقعه تاریخی فروردوم دوم خرداد ۱۳۷۶ می گذرد، واقعه ای که در آن میلیون ها ایرانی، بررغم همه محدودیت ها و وضعیت تحمیل شده از سوی رژیم استبدادی «ولایت فقیه»، به پای صندوق های رأی رفتند و مخالفت آشکار خود را با سیاست های «هرچه بیشتر اسلامی کردن ایران» و ادامه حاکمیت متکی بر «ولایت مطلقه فقیه»، و بی حقوقی کامل مردم، اعلام کردند.

حزب توده ایران، در پی پیروزی بزرگ مردم در

نامه
مردم
ازگان مرکزی حزب توده ایران

شماره ۶۰۹، دوره هشتم
سال هفدهم، ۱ خرداد ۱۳۸۰

نمایش تلویزیونی «افشاری» - هدف شکنجه گران از این مصاحبه چه بود؟

همانطور که از قبل پیش بینی می شد، اولین پرده از سلسله نمایش های تلویزیونی با نام «هویت» چهارشنبه شب از تلویزیون ایران یا به تعبیری «سیمای لاریجانی»، بخش شد. قبلا اشخاصی چون حسین شریعتمداری نوید چنین برنامه های «افتخار آمیزی» را داده بودند. در عکس العمل به این برنامه، کمتر نیروی سیاسی بی را می توان سراغ گرفت که بر جعلی بودن چنین «اعترافات» تأکید نکرده باشد.

ادامه در صفحه ۲

در این شماره

- پیام های پلنوم (وسیع) کمیته مرکزی حزب توده ایران در صفحات ۴، ۵ و ۷
- اعلامیه نیروهای «ملی - مذهبی» درباره انتخابات در صفحه ۲
- اعتصاب غذای پناهجویان ایرانی در دانمارک در ص ۲
- نهمین کنگره حزب کمونیست ویتنام در صفحه ۸

با هم به سوی تشکیل جبهه واحد ضد دیکتاتوری

برای آزادی، صلح، استقلال، عدالت اجتماعی و طرد رژیم «ولایت فقیه»

ادامه نمایش تلویزیونی «افشاری» ...

اطلاعه‌های گوناگون از طرف فعالان سیاسی و خانواده افشاری، نمونه‌های گویایی از شکست چنین برنامه‌های از قبل پیش بینی شده مرتجعان حاکم می‌باشد. روزنامه «نوروز»، شنبه ۲۹ اردیبهشت، در مقاله خود نوشت: «ظاهراً اظهارات آقای افشاری تشابه کامل با یادداشت‌های یک روزنامه خاص داشت و صرفاً حاوی تحلیل بود، هیچ اشاره‌ای به عمل مجرمانه‌ای نداشت و این تحلیل‌ها نیز در گذشته و به دفعات در یکی دو روزنامه نوشته و تکرار می‌شد و اصولاً برای رسیدگی به این تحلیل‌ها نیازی به دستگیری و بازداشت چند ماهه وجود ندارد. در طول مصاحبه تأکید شده که این مصاحبه بر اساس خواست شخصی آقای افشاری انجام شده است. اگرچه نحوه رفتار آقای افشاری و سرفه‌هایی که به کرات می‌نمود یا نگاه به یادداشت‌های روی میز و حالت چشم و ... جمله‌گی نشان دهنده میزان و وضعیت غیر عادی وی در این مصاحبه است، ولی نتیجه از دو حال خارج نیست. یا این که آقای افشاری با طیب خاطر و اراده‌ای مستقل چنین مطلبی را گفته است که در این صورت می‌توانستند این مصاحبه را در فضایی آزاد و با حضور خبرنگاران و دیگران ترتیب دهند. حالت دیگر این است که این اظهارات بر اساس اراده آزاد شکل نگرفته است، که در این صورت دیر یا زود وی آزاد شده و در این خصوص اظهارات دیگری خواهد داشت که این امر نیز به نفع ترتیب دهندگان مصاحبه نخواهد بود.» عرب سرخی، از اعضای سازمان مجاهدین انقلاب اسلامی، گفت: «افراد، دارای روحیه یکنواختی نیستند. برخی افراد تحمل نهایی و فشار و دوری از اجتماع را دارند و برخی افراد ندارند به نظر من تحمل آقای افشاری تا همین حد بوده و تحت فشار و تنهایی برای اینکه خود را رها کند، تحلیلی را که به او ارائه داده اند پذیرفته است.» وی انگیزه این راه کارها را تأثیرگذاری بر نتایج انتخابات ارزیابی کرد (نوروز، شنبه ۲۹ اردیبهشت).

سؤال اساسی در اینجا این است که، شکنجه‌گران قوه قضائیه به چه منظوری این اعترافات را سازمان دهی کرده بودند. با توجهی اندک به «اقراریه» افشاری روشن می‌شود که هدف شکنجه‌گران از پخش این مصاحبه‌ها اولاً «برانداز» معرفی کردن «جنبش دانشجویی» و از این طریق، آماده کردن زمینه برای حملات آتی به جنبش دانشجویی است، و از سوی دیگر زیر علامت سؤال بردن روند اصلاحات، انتخابات دوم خرداد ۱۳۷۶، و نقش رأی جنبش دانشجویی به آقای خاتمی و روند اصلاحات و مهم تر از همه تأثیرگذاری بر رأی جنبش دانشجویی در انتخابات ۱۸ خرداد ۱۳۸۰ است. به گزارش روزنامه «صدای عدالت»، شنبه ۲۹ اردیبهشت ماه، اکبر عطری، از اعضای شورای مرکزی «دفتر تحکیم وحدت»، نیز در رد این نمایش تلویزیونی، چنین اقدامی را به قصد پرونده سازی برای جنبش دانشجویی ارزیابی کرد و در دفاع از روند اصلاحات افزود: «اگر اصلاحات به معنی براندازی باشد تمامی مسئولین قوه مقننه و مجریه و قریب به ۷۰ درصد مردم ایران برانداز هستند...» به گفته عطری، از جمله مقاصد سازمان دهندگان این نمایش تلویزیونی: «کمرنگ کردن نقش دانشگاه است.»

نکته قابل تذکر دیگر اینکه، عدم سازمان دهی کارزار وسیع برای آزادی زندانیان سیاسی از سوی نیروهای اصلاح طلب، بی شک موجب جری تر شدن بیشتر سرکوب گران گردیده است. ما می‌گوییم حتی در چارچوب‌های قانونی رژیم ولایت فقیه چنین اقدامات ضد انسانی بر ضد افرادی چون افشاری نباید با سیاست سکوت و بی عملی همراه باشد. اعترافات افشاری در واقع هشدار است به تمامی نیروهای مدافع اصلاحات تا به متوقف کردن چنین اقدامات ضد انسانی برخیزند. نباید گذاشت برنامه‌های سرکوب گرانه رژیم ولایت فقیه با قربانی کردن زندانیان سیاسی به مرحله اجرا درآید.

بیانیه نیروهای ملی - مذهبی در باره انتخابات ریاست جمهوری

امحای جنبش اصلاحات خیالبافی می‌کنند، میهن عزیز و مردم رنج دیده ایران با مخاطرات ملی نگران کننده ای روبرو است. «بیانیه ضمن تشریح وضعیت اقتصادی، سیاسی و اجتماعی کشور می‌نویسد: «نیروهای ملی - مذهبی علیرغم همه رنج‌ها و عدم حمایت موثر اصلاح طلبان درون حاکمیت به دلایل زیر در انتخابات شرکت می‌کنند: ۱- نیروهای ملی - مذهبی که خود را میراث دار جنبش اصلاح دینی از سید جمال و دکتر مصدق تا مهندس بازرگان می‌دانند هرگز قدرت و سهم خود را از حاکمیت مبنای تصمیم گیری و موضع گیری سیاسی قرار نداده اند. ۲- یکی از نتایج مورد انتظار دستگیری نیروهای ملی - مذهبی تنزل شرکت مردم در صحنه انتخابات و پیگیری روش‌های مسالمت جویانه بوده است. ما نمی‌خواهیم با عدم مشارکت در انتخابات در راستای دشمنان اصلاحات عمل کنیم. ۳- ضمن دعوت مردم به شرکت در انتخابات یادآوری می‌شود که حضور ما در انتخابات با تأکید بر روی منافع ملی و اعلام موضع انتقادی نسبت به مفاشات بر روی آرمان‌های آزادی خواهانه ملت انجام می‌شود» (به نقل از سایت اینترنتی ایران امروز، پنجشنبه ۲۷ اردیبهشت).

در رابطه با تحولات اخیر میهنمان و انتخابات پیش روی ریاست جمهوری، نیروهای ملی - مذهبی بیانیه بی تحلیلی در این باره انتشار دادند. در این بیانیه از جمله آمده است: «ما در شرایطی با شما سخن می‌گوییم که دوستان اندیشمند ما اندیشمندانی که بیش از نیم قرن برای آزادی پیشرفت و ترقی کشورمان رنج زندان و شکنجه را بر جان خریدیده اند بار دیگر در زندان‌های بی نام و نشان و در سخت ترین شرایط از حقوق ابتدایی و اساسی بشر که برای همه انسان‌ها تضمین شده محرومند. مبارزه بر علیه نیروهای ملی - مذهبی سرپوشی برای گریز از بحران‌های سیاسی - اقتصادی است و اتهامات وارده حتی بر صاحب منصبان حاکمیت نیز پذیرفته نیست. انتخابات ریاست جمهوری در خرداد ۱۳۸۰ در شرایطی برگزار می‌شود که مخالفان اصلاحات فاقد مشروعیت و مقبولیت عمومی شده اند.

آنها با ترفندهای تبلیغاتی تنها به نمایش‌های صوتی و تصویری بسنده کرده اند و می‌دانند که در شرایط آزاد و برابر قادر به رقابت با نیروهای بالنده سیاسی نیستند. در شرایطی که رهبران جناح راست و قدرتمندان تخت نشین در خواب غفلت بسر می‌برند و به تقسیم غنایم می‌اندیشند و برخی تئوریسین‌های مشکوک برای

اعتصاب غذای پناهجویان ایرانی در دانمارک

در رد تقاضای پناهندگی پناهجویان ایرانی دولت دانمارک در سال‌های اخیر، بر خلاف گزارش‌های متعدد کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد و سازمان عفو بین الملل، ایران را کشوری «امن» از نظر احترام به حقوق بشر قلمداد می‌کند و به دلیل امضای قرار دادهای سود آور تجاری و اقتصادی با حکومت جمهوری اسلامی، سیاست اخراج رسمی ایرانیان را به مورد اجراء گذارده است. اعتصاب غذای پناهجویان ایرانی در اردوگاه پناهندگی شهر فردر بشیا، تاکنون از سوی مقام‌های مسئول دولتی با اعتنایی مواجه بوده است، اما افکار عمومی و نیروهای مترقی و چپ همبستگی و حمایت خود را از پناهجویان ایرانی که در اعتصاب غذا به سر می‌برند اعلام کرده اند.

از تاریخ ۲۵ اردیبهشت ماه ۱۳۸۰ (۱۵ ماه مه)، عده‌یی از پناهجویان ایرانی، که مدتهاست از کشور دانمارک تقاضای پناهندگی کرده اند و تاکنون در بلا تکلیفی بسر می‌برند، در اعتراض به شرایط ناگوار زندگی در اردوگاه‌های پناهندگی و نیز سیاست خارجی ستیز اداره مهاجرت دولت دانمارک، دست به اعتصاب غذا زده اند.

اعتراض‌های اعتصاب کنندگان، که در شرایط جسمی وخیمی بسر می‌برند، از جمله درباره مسایل زیر است:

الف - اعتراض به طولانی شدن زمان رسیدگی به تقاضای پناهندگی بدون آنکه هیچ توجیه قانونی داشته باشد؛

ب - اخراج و تحویل پناهجویان از دانمارک به جمهوری اسلامی که برای بسیاری از افراد مخاطره جانی به همراه دارد؛

ج - استناد به دلایل واهی و غیر حقوقی

انتخابات ریاست جمهوری و تحولات بعد از آن

با اعلام شورای نگهبان در هفته گذشته مبنی بر «صلاحیت» ۱۰ نفر از کاندیدها برای انتخابات ۱۸ خرداد، یک مرحله اداری دیگر در مقطع کنونی پشت سر گذاشته شد. صرف نظر از تعداد کاندیدها و گرایشات فکری آنها، مسأله قابل توجه نوع برخورد مرتجعان حاکم با تحولات پیش روی میهن مان است. عباس عبیدی در این باره اظهار داشت: «در یک جامعه طبیعی سیاسی انتخابات به گونه ای است که افراد کاندیدا در آن متناسب با گرایش های جامعه خود اعلام حضور می کنند. در چنین جامعه ای چند گرایش عمده وجود دارد که چند کاندیدا از آن گرایش ظهور خواهد کرد و آرا نشان خواهد داد که یک نفر چه رای آورده و چه مقدار افکار عمومی را راهبری می کند.» وی اضافه کرد: «در جامعه ما به دلایلی همان گونه که در دوم خرداد نیز شاهد بودیم نفر اول رای بالایی می آورد و نفر دوم در فاصله زیادی با نفر اول قرار گرفت و نفرات بعدی در محاق فرو می روند.» وی در تحلیل این امر گفت: «این نتیجه به معنای آن است که به جز چند نفر اول بقیه افراد کاندیدای نماینده طیف های مختلف جامعه نیستند به همین دلیل از ۱۰ نفر کاندیدای نهایی انتخابات هشتم ریاست جمهوری ۱۰ گرایش حاصل نمی شود و آنها نماینده ۱۰ گرایش نخواهند بود» (حیات نو، پنجشنبه ۲۷ اردیبهشت).

سخنان عبیدی در مورد کاندیدها و نمایندگی گرایشات توده مردم از طرف این کاندیدها در واقع یک طرف قضیه است و روی دیگر سکه به خصوص در انتخابات اخیر، دیکته کردن خواست های غارتگران در غالب مطالبات مردمی است. روزنامه جمهوری اسلامی، سه شنبه ۲۵ اردیبهشت، در سرمقاله خود، در اشاره به تبلیغات انتخاباتی پیش روی کاندیدها با تذکر این مسأله که اگر تبلیغات این دوره از انتخابات نیز مثل دوره های قبل و مثل سایر انتخابات باشد، باید در روزهای آینده منتظر آفات زیادی باشیم، به عنوان اولین واقیعت «تلخ» می نویسد: «خود داوطلبان، شعارها و وعده هایی می دهند که انجام آنها یا عملی نیست و یا خود به آنها پای بندی عملی نشان نمی دهند. این وعده دادن ها، علاوه بر آنکه نوعی فریب دادن مردم است، اصولاً زمینه بی اعتمادی مردم به نظام را فراهم می کند و به تدریج منجر به سست شدن پایه های نظام و کاهش اقتدار ملی می شود. مسئولان باید از هر راهی که ممکن است این مشکل را حل کنند و ترتیبی بدهند تا داوطلبان ریاست جمهوری از دادن شعارها و وعده های غیر عملی یا چیزی که خود به آن اعتقادی ندارند بپرهیزند.»

در همین راستا، علی خامنه ای، ولی فقیه رژیم در نماز جمعه ۲۸ اردیبهشت تهران در اشاره به وظایف رئیس جمهوری آینده گفت: «رئیس جمهور منتخب وظایف فراوانی دارد و باید مسایلی همچون عدالت و امنیت اجتماعی، اقتصادی، عقیدتی و فرهنگی را مورد توجه کامل قرار دهد اما دو مسئله مهم یعنی گشایش اقتصادی و ارتقاء فرهنگ دینی باید در اولویت کاری او قرار گیرد» (نوروز، شنبه ۲۹ اردیبهشت). وی در جایی دیگر گفت: «نامزدهای انتخابات ریاست جمهوری باید در تبلیغات خود ارزش های اسلامی و ارزش های نظام را مورد توجه قرار دهند، یکدیگر را تخریب نکنند، وعده های بیهوده ندهند و از تبلیغات پرخرج خودداری کنند.» صحبت های خامنه ای در نماز جمعه تکرار سخنان ذوب شدگان در ولایت بود که از چندی پیش در رسانه های گروهی جمهوری اسلامی بازتاب می یافت و مرکزی ترین آن را باید در این نکته جستجو کرد که، انتظار سرکوب گران از کاندیدهای موجود نه پافشاری آنها بر روی آزادی سیاسی بلکه توجه دادن یا به عبارتی دیگر گمراه کردن مردم حول مسایل اقتصادی است. ت

اکید روزنامه جمهوری اسلامی و علی خامنه ای بر این نکته که کاندیدها نباید وعده های بیهوده بدهند، چالش های پیش روی جنبش را از هم اکنون روشن ساخته است. تأکید خامنه ای و همفکرانش مبنی بر ندادن شعارهای بیهوده، نه بر اساس ارزیابی آنها از افکار عمومی است که درست در نقطه مقابل آن قرار دارد، منتها نکته بی که حتی خامنه ای هم در صحبت های خود به آن اشاره داشت، آگاهی آنان نسبت به این مسأله است که در چارچوب های فعلی، روند متوقف کردن پیشرفت جنبش چندان سخت به نظر نمی رسد، و این به دلیل پراکندگی جنبش مردمی است. خامنه ای در این باره گفت: «پیامبر اسلام تا هنگامی که منافقین سازمان یافته نبودند و تنها بر اساس لجاجت و خصومت فردی عمل می کردند، آنها را تحمل نمودند اما هنگامی که حرکت منافقین مدینه سازمان یافته شد، ایشان قاطعانه برخورد کردند» (رسالت، شنبه ۲۹ اردیبهشت). صرف نظر از انتخابات پیش رو و میزان مشارکت توده ها در آن، روند تحولات جنبش مردمی و پیشرفت آن در فردای بعد از انتخابات بستگی تام و تمام به این مسئله مهم دارد: چنانچه جنبش مردمی نتواند راه کاری عملی برای این مهم پیدا کند روند رو به پیشرفت آن به آسانی سد خواهد شد. جنبش مردمی تنها با اتکاء به نیروی سازمان دهی توده ای خود قادر به مقابله با ارتجاع حاکم است و هیچ ابزاری کارآمدتر از آن وجود ندارد.

به استقبال شصتمین سالگرد تأسیس حزب توده ایران

وقایع نگاری یک سده جنبش کارگری و کمونیستی ایران

- مرداد ۱۲۹۹ (سپتامبر ۱۹۲۰) - تشکیل کنگره نمایندگان ملل خاور در باکو.
- مهر ۱۲۹۹ - تشکیل پلنوم کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران، که در آن رفیق حیدر عمو اوغلی به صدارت حزب برگزیده شد.
- ۹ دی ماه ۱۳۰۰ - انتشار نخستین شماره روزنامه «حقیقت» به مدیریت محمد دهگان، عضو کمیته مرکزی، که رسماً ارگان اتحادیه های کارگری تهران، ولی در حقیقت ارگان مرکزی حزب کمونیست ایران بود.
- ۱۱ اردیبهشت ماه ۱۳۰۱ - نخستین راه پیمایی کارگران ایران به مناسبت اول ماه مه، روز جهانی کارگر.
- سال ۱۳۰۱ - انتشار روزنامه های «کار»، که پس از توقیف روزنامه «حقیقت» وظیفه ارگان مرکزی را انجام می داد و «پیکان» که وابسته به حزب بود.
- سال ۱۳۰۱ - نخستین اعتصاب کارگری در تأسیسات شرکت نفت جنوب.
- بهمن ۱۳۰۱ - اعتصاب ۲۱ روزه آموزگاران تهران برای دریافت حقوق به تعویق افتاده، که منجر به حرکت های اعتراضی سیاسی و سقوط حکومت قوام شد.
- سال ۱۳۰۱ - انتشار هفته نامه «خلق» که در پاورقی خود الفبای کمونیست را منتشر می کرد.
- سال ۱۳۰۱ - انتشار مجله «جرقه» ارگان تئوریک حزب کمونیست ایران.
- شهریور ۱۳۰۳ - اعتصاب کارگران پارچه بافی تهران.
- سال ۱۳۰۴ - تشکیل اتحادیه های کارگران جنوب.
- ۱۲ آبان ۱۳۰۴ - شهادت میرزا یحیی واعظ کیوانی (قزوینی)، یکی از شخصیت های حزب کمونیست ایران، که در برابر مجلس به هنگام طرح لایحه خلع سلطنت قاجاریه به قتل رسید.
- اردیبهشت ۱۳۰۶ - اعتصاب عمومی کارمندان دولت در مخالفت با تقلیل حقوق ها.
- سال ۱۳۰۶ - تشکیل کنگره دوم حزب کمونیست ایران، که به کنگره «ارومیه» معروف شد.
- آذر ۱۳۰۶ - برگزاری کنفرانس اتحادیه های کارگران جنوب.

ادامه در شماره بعدی «نامه مردم»

آزادی برای همه زندانیان سیاسی ایران!

پیام پلنوم (وسیع) کمیته مرکزی حزب توده ایران به مردم ایران

هم میهنان ستم دیده و مبارز!

نشست وسیع کمیته مرکزی حزب توده ایران، گرم ترین دروذهای رزمجویانه خود را به شما مردم شریف، آگاه و ستم دیده ایران تقدیم می کند. میهن ما سالی پر تحول و پرتنش را پشت سر گذاشت. سالی که گذشت سال یورش های مداوم و توطئه ها و ترفندهای پی در پی مرتجعان حاکم برای سرکوب جنبش مردمی و متوقف کردن روند اصلاحات بود. بستن ده ها روزنامه، نشریه و مجله مدافع اصلاحات، به بند کشیدن ده ها روزنامه نگار، یورش به جنبش دانشجویی و دستگیری ده ها فعال دانشجویی و شکنجه و آزار آنان به قصد سازمان دهی نمایشات مشتمل کننده تلویزیونی، و در هفته های پایانی سال ۱۳۷۹، دستگیری ده ها تن از فعالان ملی - مذهبی و شخصیت های سیاسی - اجتماعی کشور، به «جرم های» دروغین «براندازی» همگی بخشی از تلاش های کارگزاران ارتجاع برای متوقف کردن روند اصلاحات در ایران و تحمیل مجدد شرایطی است که در آن، حتی دگراندیشان مذهبی نیز اجازه ابراز عقیده ندارند و پاسخ مخالفت و ابراز نظر مستقل را با شلاق و شکنجه و اعدام می دهند.

چهار سال پس از حمله دوم خرداد ۱۳۷۶، که در جریان آن شما زنان و مردان مبارز و آزادی خواه، در صفوف میلیونی، انزجار و تفرع عمیق خود را از ادامه رژیم استبدادی «ولایت فقیه» اعلام کردید، هنوز هیچ یک از خواست های حداقل شما تحقق نیافته است. هنوز «ولایت فقیه» به عنوان نماد روشن استبداد فردی، از فراز همه نهاد ها و قوانین، اجازه نمی دهد تا ارکان های منتخب شما گامی، هر چند کوچک، در راه تحقق اراده شما بردارند و «قانون»، اسیر در بندهای «ولایت مطلق»، ابزاری است برای سرکوب خشن و پایمال کردن بیش از پیش حقوق شهروندان. در چنین اوضاع و احوالی میهن ما باردیگر در برابر یک آزمون تاریخی و انتخاباتی دیگر قرار گرفته است.

کارگران و زحمتکشان مبارز!

میهن ما در آستانه انتخابات ریاست جمهوری ۱۳۸۰، لحظات حساس و دشواری را سپری می کند. اهمیت این رویداد از آنجا که این انتخابات، در واقع همه پرسی بی است بر ضد ارتجاع و استبداد حاکم، وظایف خطیری را بر عهده شما قرار می دهد. شرکت فعال و آگاهانه شما در این مبارزه، در کنار دیگر گردان های اجتماعی همچون، جوانان، دانشجویان و زنان، بی شک، نقش مهم و موثری در پیش برد امر جنبش مردمی و ضربه زدن به ارکان ارتجاع در میهن ما دارد.

طبقه کارگر و دیگر زحمتکشان میهن ما، طی چهار سال گذشته، در اوضاع بغرنج سیاسی کشور، نشان داده اند که بر رغم فشار شدید و طاقت فرسایی که بر اثر اجرای برنامه های ضد ملی اقتصادی-اجتماعی رژیم «ولایت فقیه» بر آنان وارد شده است و امنیت شغلی و منافع شان را تهدید می کند، با هوشیاری و درک روشن طبقاتی به بیکار خستگی ناپذیر و دشوار خود برای نیل به آزادی، عدالت اجتماعی و طرد رژیم «ولایت فقیه» ادامه می دهند.

نگاهی به تجربه یک صد سال گذشته جنبش کارگری ایران، نشانگر این واقعیت است که کامیابی و میزان موفقیت جنبش های مردمی، رابطه بی مستقیم و تنگاتنگ با حضور و نقش سازمان یافته و متشکل کارگران و زحمتکشان دارد. مبارزات کنونی مردم میهن ما نیز از این قاعده مستثنی نیست.

رشد و گسترش چشمگیر جنبش اعتراضی کارگران در سال گذشته، این امیدواری را ایجاد کرده است که طبقه کارگر و زحمتکشان بتوانند با غلبه بر ضعف ها و کمبود های جنبش کارگری، و با مبارزه برای ایجاد تشکل های مستقل صنفی - سندیکاها - سطح سازمان دهی و همبستگی در صفوف خود ارتقاء داده - و با حضوری موثر و جدی در تحولات پرشتاب کشور - عهده دار نقش تاریخی خود باشند. حزب توده ایران، حزب طبقه کارگر ایران، همچون گذشته تمام مساعی خود را در راه تجهیز و ارتقاء سازماندهی کارگران و زحمتکشان به کار برده و می برد. سرانجام پیروزمند جنبش مردمی در گرو حضور متحد و آگاهانه شما کارگران و زحمتکشان است.

دانشجویان و جوانان مبارز و آگاه!

نشست وسیع کمیته مرکزی حزب توده ایران، دروذهای گرم و صمیمانه خود را به شما گردان رزم آور و ادامه دهندگان سنن افتخار آفرین جنبش دانشجویی، ۱۶ آذر ۱۳۳۲ تا به امروز تقدیم می کند. جنبش دانشجویی و جوانان میهن ما در دهه های اخیر، همواره نقش مهم و موثری را در تحولات کشور ایفاء کرده است. حضور قدرتمند شما در سنگرهای انقلاب بهمن ۵۷، و در سال های اخیر در صحنه های گوناگون مبارزه برای آزادی، گواه تعهد و پابندی شما به مبارزات رهایی بخش مردم میهن ما و سطح بالای آگاهی، رشد و تأثیر جنبش دانشجویی و جوانان بر حوادث کشور است. شرکت فعال و تعیین کننده شما در جریان انتخابات دوم خرداد ۱۳۷۶ و پیروزی بزرگ جنبش مردمی نقطه عطفی در مبارزات مردم میهن ما بود. جنبش دانشجویی در سال های اخیر توانسته است با ارتقاء سطح سازمان دهی سیاسی و تشکیلاتی خود، به خطری جدی برای رژیم استبدادی حاکم تبدیل شود. قیام قهرمانانه ۱۸ تیر و مقاومت دلیرانه ده ها هزار دانشجو، در شهرهای گوناگون کشور، در برابر تهاجمات گزندگان مسلح و نیمه مسلح «ولی فقیه» و انصارش، در عین حال بیانگر رادیکالیسم انقلابی جنبش دانشجویی است. تدارک نمایشات تلویزیونی هفته های اخیر توسط شکنجه گران رژیم، به قصد متهم کردن پرونده سازی برای جنبش دانشجویی، نیز نشانگر هراس عمیق مرتجعان حاکم از شما، و تلاش آنان برای ضربه زدن به جنبش دانشجویی است. ارتجاع با آگاهی از نقش مهم و برجسته دانشجویان و جوانان در انتخابات دوم خرداد ۱۳۷۶، می خواهد شرایطی را ایجاد کند که جنبش دانشجویی نتواند نقش فعال و موثر خود را در انتخابات ۱۸ خرداد ۱۳۸۰ ایفاء کند. حزب توده ایران، اعتقاد عمیق دارد که، جنبش دانشجویی در مقام یکی از گردان های اجتماعی مهم مدافع اصلاحات در میهن ما، خواهد توانست با سربلندی و افتخار به وظایف مهم خود در مقطع حساس کنونی عمل کند.

زنان مبارز و رزمجوی ایران!

نشست وسیع کمیته مرکزی حزب توده ایران، به شما که در سنگر مبارزه برای آزادی و رهایی از ستم طبقاتی و جنسی از هیچ گونه ایشار و فداکاری دریغ نکرده اید و پیگیرانه برای تحقق آرمان های شریف و انسانی خود در شرایط دهشتناک رژیم «ولایت فقیه» به مبارزه بی امان ادامه می دهید، گرم ترین دروذهای خود را نثار می کند. هوشیاری فراوان، دقت و ظرافت در گزینش شیوه های نبرد، و ژرفش و گستردگی بیکار صنفی و سیاسی تان، از جمله مبارزه بر ضد لایحه غیر انسانی جدا سازی خدمات درمانی، تحسین برانگیز است. شما، در چهار سال گذشته، در صف نخست مبارزه برای تعمیق و ژرفش روند اصلاحات بوده اید، و در حرکت های گوناگون، از جمله همبستگی با قیام قهرمانانه دانشجویان در ۱۸ تیرماه، شرکت فعال در جریان انتخابات شوراها و سپس انتخابات مجلس شورای اسلامی، توانسته اید نقش موثری در تحولات سیاسی کشور بازی کنید. زنان میهن ما بدرستی از بی توجهی جبهه دوم خرداد و رهبران آن به امر حیاتی مبارزه در راه رفع تضییقات قرون وسطایی رژیم بر ضد زنان میهن نا راضی اند. آزادی در میهن ما، بدون آزاد شدن زنان از بندهای ستمی که اکنون بر آنان روا می شود، امکان پذیر نیست.

همهاتنگی و پیوند تنگاتنگ مبارزه زنان با سایر گردان های جنبش مردمی: کارگران، زحمتکشان، جوانان و دانشجویان، بی شک به ثمر خواهد نشست و راه را برای تحقق خواست های جنبش مردمی، از جمله استقرار آزادی و عدالت اجتماعی، هموار خواهد کرد.

نویسندگان، روزنامه نگاران، شاعران و هنرمندان آزاده!

آگاهی بخشان، شورانگیزان و شادی آفرینان!

پلنوم (وسیع) کمیته مرکزی حزب توده ایران، با ادای احترام به رنج و کوشش تان، فعالیت های روشنگرانه تان را به دیده تحسین می نگرد. کم نیستند روزنامه

ادامهٔ پیام پلنوم (وسیع) کمیتهٔ مرکزی به مردم ایران

نگاران، نویسندگان و شاعران حقیقت گو، از میان شما، که کلام شان باطل السحرافسون سازان شب پرست بوده است، و اینک در دخمه های قرون وسطایی، صبح روشن آگاهی خلق را بشارت می دهند. محفل جنایت کاران ذوب شده در ولایت از روشنائی این صبح پراکنده می شوند تا بار دیگر به راهی دیگر، دشنه بر پشت خلق محروم فرود آورند. شما با سخن، با واژه های موزون، با تصویرهای شاعرانه، با نقش های ثبت شده بر نوار فیلم، با نوای ساز و آواهای برآمده از رفقای جان، با رنگ ها، با کاشش تن و جان با مردم تان سخن می گوید، آگاهی می آورید، شادی می بخشید، و راه می نمایید! بی تردید، مرتبه والا و ارجمند کنونی تان در نزد مردم، پاداشی است از سوی انسان هایی که همواره رنج کشیده اند و کوشیده اند و کار کرده اند و جهانی را از فرآورده های مادی و معنوی استوار داشته اند اما خود هرگز پاداشی در نیافته اند.

پلنوم (وسیع) کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران، به کار و کوشش آگاهی آوران ارج می نهد، و تداوم راه تان و استواری جان تان را آرزو می کند.

مبارزان آزادی خواه!

پلنوم کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران، دروهای گرم و رزمجویانه خود را به شما تقدیم می کند. رشته های محکمی که ما را در مبارزه مشترک بر ضد ظلم و استبداد حکومت قرون وسطایی «ولایت فقیه» به هم می پیوندد، خود مهم ترین عامل در جهت هرچه بیشتر فشرده شدن صفوف ما در این پیکار است. نمونه های فراوان تاریخی، در گذشتهٔ دور و نزدیک، به خوبی نشان می دهد که، در شرایط تفرقه و پراکندگی مبارزان راه آزادی، حکومت های سرکوبگر همیشه جنبش های آزادی خواهانه و عدالت جو را به خاک و خون کشیدند. برای رسیدن به آزادی و راهی از چنگال رژیم «ولایت فقیه» دست های گرم و پرتوانمان را در هم گره زبیم و در جبهه واحد ضد دیکتاتوری برای طرد رژیم «ولایت فقیه» مبارزه کنیم.

رزمندگان توده ای، رفقا، هواداران و دوستان حزب!

پلنوم وسیع کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران، گرم ترین دروهای رفیقانه را به شما رزمندگان توده ای، که در شرایط دشوار اختناق حاکم همچنان پرچم پر افتخار حزب ارانی و روزبه را در اهتزاز نگاه داشته اید، تقدیم می دارد.

چهار سال پس از دوم خرداد ۱۳۷۶، میهن ما شاهد تحولات گوناگون و مهمی بوده است. چهار سال است که با اتکاء به نیروهای اجتماعی به میدان آمده و مدافع اصلاحات، فضایی به وجود آمده است که امکان سازمان دهی فعالیت های صنفی، اجتماعی و حتی سیاسی توده ها بیش از پیش افزایش یافته است. این شرایط، و حساسیت مبارزه بی که امروز مردم ما درگیر آنند، وظایف نوین و خطیری را بر دوش تک تک ما قرار داده است. پلنوم وسیع، با جمع بندی رخدادهای اخیر، و تعیین وظایف مبرم در لحظه حاضر، بار دیگر بر ضرورت سازماندهی جنبش مستقل مردمی تأکید می کند و همه رفقای حزبی را به تلاش خستگی ناپذیر در راه سازمان دهی جنبش کارگری، جنبش جوانان، روشنفکران و دانشجویان و نیز جنبش نیرومند زنان، فرا می خواند. اوضاع متحول کنونی، حد اعتدالی هوشیاری، انضباط و خلاقیت را می طلبد. یورش وسیع ارگان های سرکوبگر بر ضد نیروهای ملی - مذهبی و دستگیری ده ها تن از شخصیت های اجتماعی - سیاسی کشور، در کنار یورش وسیع به مطبوعات مدافع اصلاحات، نشان می دهد که بررغم همه مبارزات جنبش مردمی، ارگان های سرکوب و گزمنگان مسلح و نیمه مسلح ارتجاع همچنان خطری جدی بر ضد جنبش محسوب می شوند، و در امر سازمان دهی مبارزه باید بیش از پیش به برتری کیفیت بر کمیت و پرهیز از ایجاد سازمان های وسیع متکی بود و با پا ورزی بر اصل عدم تمرکز، هسته های حزبی را سازماندهی کرد.

کوشش در راه تشکیل جبهه واحدی از نیروهای مخالف استبداد و ارتجاع، به عنوان شرط ضرور نیل به آزادی و عدالت اجتماعی و طرد رژیم ولایت فقیه، کماکان از اولویت های غیر قابل چشم پوشی در مبارزه ما توده ای ها به شمار می آید. به علاوه در این شرایط حساس، استفاده از همه امکانات و راه های موجود، برای طرح گسترده نظرات حزب در میان توده ها، و به ویژه طبقه کارگر، اهمیت فوق العاده دارد. با صفوفی فشرده در زیر پرچم حزب پر افتخار مان، در راه طرد رژیم ولایت فقیه پیکار کنیم.

مردم شریف و مبارز!

میهن ما تشنه تحولات و راه گشایی به سمت گسستن زنجیرهای استبداد قرون وسطایی است. تجربه چهار سال گذشته نشان داده است که، تنها با مبارزه متحد و مشترک همه ماست که می توان مرجعان حاکم را وادار به عقب نشینی کرد. در آستانه انتخابات ۱۸ خرداد ۱۳۸۰، که همه پرسی بی است در نفی و طرد رژیم «ولایت فقیه»، بار دیگر دست در دست هم، پوزه

ارتجاع را به خاک بمالیم و اعلام کنیم که ایران و میلیون ها ایرانی خواهان آزادی، استقلال و عدالت اجتماعی اند. آینده از آن جنبش خلق است و رژیم کنونی، همچون سلف شاهنشاهی اش، در دادگاه تاریخ و دادگاه افکار عمومی مردم میهن ما و نیروهای انسان دوست جهان مدتهاست، به جرم جنایت بر ضد شهروندانش محکوم گردیده است. با هم به سوی تشکیل جبهه واحد ضد دیکتاتوری، برای آزادی، استقلال و عدالت اجتماعی!

پلنوم (وسیع) کمیتهٔ مرکزی حزب تودهٔ ایران
اردیبهشت ماه ۱۳۸۰

ادامهٔ نهمین کنگرهٔ حزب کمونیست ویتنام ...

بسیار وفادار مردم اثبات کند»، به کار موفقیت آمیز خود پایان داد.

فراز هایی از پیام کمیتهٔ مرکزی حزب توده ایران
به کنگره نهم حزب کمونیست ویتنام

کمیته مرکزی حزب توده ایران، تریکات صمیمانه و انقلابی خود را به مناسبت نهمین کنگره ملی حزب کمونیست ویتنام، تقدیم می دارد. ما علاقه مندیم از این فرصت برای تصریح اعتقادمان به توسعه و تقویت بیشتر روابط تاریخی و عمیق میان احزاب مان استفاده کنیم. در جریان سال های طولانی مبارزه بر ضد حکومت های استبدادی و دیکتاتوری ما همیشه متکی به حمایت و همبستگی واقعی شما بوده ایم.

حزب توده ایران و دیگر نیروهای مترقی ایران همواره مبارزه فداکارانه و قهرمانانه مردم ویتنام به رهبری حزب کمونیست ویتنام را به مثابه سرمشقی در نبرد برای تأمین پیشرفت، دموکراسی و عدالت اجتماعی قلمداد کرده اند. مبارزه شما به جهان نشان داده است، خلقی که به حقانیت آرمانش ایمان دارد و مصمم است در مقابل هر مصیبت و چالشی ایستادگی کند، حقیقتاً شکست ناپذیر است.

شما در حالی که مواجه با انواع مشکلات بوده اید، بیش از یک ربع قرن، برای ساختمان سوسیالیسم در کشوری ویران شده بر اثر جنگ تلاش ورزیده اید. موانعی که امپریالیسم در هر قدم از مسیرتان بر سر راه شما گذاشته، عواقب جدی سقوط سوسیالیسم در اتحاد شوروی و دیگر کشورهای سوسیالیستی اروپای شرقی، و پدیدار شدن نظم نوین جهانی در جهانی که تحت تسلط مطلق ایالات متحده است، پیچیده ترین شرایط را برای توسعه و پرورش سوسیالیسم ایجاد کرده است. این هم وظیفه شما را دشوار تر کرده و هم شما را از هر زمان دیگری به توفیق در تلاشتان مصمم تر ساخته است. ما ایمان داریم که دستاورد های مبارزه تان شرایط ادامه راه را برای شما فراهم کرده و قادر خواهید بود که مسیر پیشروی به سوی یک اقتصاد موفق و توسعه بیشتر دستاورد های سوسیالیسم در ویتنام را تعیین کنید... رفقای عزیز! کنگره نهم شما در شرایطی برگزار می شود که میهن ما نیز دوران حساسی را پشت سر می گذارد. جنبش مردمی برای دموکراسی، حقوق بشر و عدالت اجتماعی سرعت بیشتری می گیرد... تحولات سیاسی ایران از اواسط سال های دهه ۱۹۹۰ درستی این تحلیل حزب ما را که بدون نفی تئوکراسی و جدا سازی ساختار های حکومتی و مذهبی از یکدیگر، اصلاحات پایدار اساسی به نفع مردم قابل دسترسی نیستند، اثبات کرده است... حزب توده ایران معتقد است که در مبارزه برای تحولات دموکراتیک در کشور، عمل متحد و برنامه ریزی شده همه نیروهای معتقد به دموکراسی و اصلاحات دموکراتیک لزوم اساسی دارد... رفقای عزیز! ما می خواهیم ازین فرصت استفاده کنیم و تشکرات عمیق قلبی خود را از حزب کمونیست ویتنام و مردم قهرمان ویتنام برای همبستگی اصولی و شکوهمند با حزب ما و مردم کشور ما در مبارزه دشوار کنونی برای دستیابی به دموکراسی، حقوق بشر و عدالت اجتماعی، اعلام کنیم. ما امیدواریم که پیوند های همبستگی و همکاری برادرانه میان احزابمان توسعه و تقویت بیشتر یابد.»

ادامهٔ سند مصوب پلنوم دربارهٔ انتخابات ...

«ولایت فقیه» امکان پذیر نیست. تجربه چهار سال گذشته و آن چیزی که امروز بخش‌هایی از نیروهای جبهه دوم خرداد آن را «انسداد سیاسی» می‌نامند، قبول ضمنی همین اندیشه است. ما همواره گفته ایم و بار دیگر تکرار می‌کنیم که، رژیم «ولایت فقیه»، بدلیل ماهیت عمیقاً ضد مردمی و استبدادیش، با خواست آزادی و حاکم شدن مردم بر سرنوشت شان، تضادی آشتی ناپذیر دارد.

به گمان تاریخ اندیشان حاکم، که ما بدفعات تراوشات فکری آنها را از تریبون‌های خطبه‌های نماز جمعه و بلندگوهای تبلیغاتی ارتجاع همچون صدا و سیما و چماق داران مطبوعاتی مثل کیهان، جمهوری اسلامی و رسالت شنیده ایم، مردم حقی جز «عبودیت» و اطاعت بی‌چون و چرا از خواست‌های «ولی فقیه» ندارند. مردم در تجربه چهار سال گذشته شاهد بوده‌اند که چگونه مجلس شورای اسلامی و نمایندگان آن، که زمانی خمینی آنها را بالای همه نهادها اعلام می‌کرد، با صدور یک فرمان «حکومتی» از سوی «ولی فقیه» رژیم، حتی از حق بحث کردن دربارهٔ لایحه مطبوعات محروم می‌شوند، و رئیس مجلس شورای اسلامی نیز ناچار است اعتراف کند که: «ولایت مطلقه فقیه» یعنی همین.

هم میهنان ستم دیده و مبارز!

چهار سال پس از دوم خرداد ۱۳۷۶، ایران بار دیگر در آستانه آزمون جدی دیگری قرار دارد. مسأله حساس و سرنوشت‌ساز که بار دیگر در برابر شما قرار گرفته این است که، آیا باید به خواست ارتجاع حاکم تن داد، چرخ تاریخ را به عقب برگرداند و میهن ما را بار دیگر به سکوت کامل گورستانی اختناق خشن و سرکوب خونین سال‌های دهه ۱۳۶۰ و اوایل دهه ۱۳۷۰ بازگرداند. در ماه‌های اخیر مرتجعان حاکم با سازماندهی کارزار وسیعی خواست آشکار و صریح خود را برای سرکوب کامل جنبش مردمی و متوقف کردن روند اصلاحات در میهن ما اعلام کرده‌اند. یورش وسیع به مطبوعات مدافع روند اصلاحات، دستگیری ده‌ها نویسنده و روزنامه‌نگار، پیگرد، شکنجه و آزار صدها فعال و کادر جنبش دانشجویی، و در هفته‌های اخیر، دستگیری ده‌ها تن از فعالان ملی - مذهبی، با اتکاء به پرونده‌های ساختگی و دروغینی که شکنجه‌گران دستگاه‌های سرکوبگر و قوه قضائیه رژیم «ولایت فقیه» تدارک دیده‌اند، جای شکی باقی نمی‌گذارد که ارتجاع حاکم به هیچ وجه خواهان ادامهٔ وضعیت کنونی و روند اصلاحات برای چهار سال دیگر نیست. در چنین فضا و جو سیاسی بی‌است که میهن ما بار دیگر به سمت انتخابات دیگری می‌رود.

بحث امروز، همچنان که در دوم خرداد نیز صادق بود، بر سر این نیست که آیا چنین انتخاباتی در شرایط عادی و دموکراتیک برگزار می‌شود. امروز نیز، مانند چهار سال پیش شورای نگهبان ارتجاع، با اعمال نظارت استصوابی، حق انتخاب آزاد مردم را سلب می‌کند، و همچنین در نبود امکان آزادی احزاب و سازمان‌های مستقل سیاسی و صنفی، نمی‌توان از فضای انتخابات سالم و دموکراتیک سخن گفت.

هم میهنان آگاه و هوشیار!

شما در چهار سال گذشته، در مقاطع گوناگون، با استفاده از امکانی که شکاف درون حاکمیت پدید آورده بود و همچنین با اتکاء به رشد نیروهای اجتماعی مدافع تغییرات و اصلاحات در جریان هم‌پرسی‌های گوناگون، در کمال هوشیاری، ضربات مهمی را بر ارتجاع حاکم وارد کردید. شما، در جریان انتخابات شوراها، با انتخاب کسانی که هیأت نظارت بر انتخابات عدم صلاحیت آنان را به جرم مخالفت با

«ولایت فقیه» اعلام کرده بود، و سپس با تحریم وسیع انتخابات مجلس خبرگان رژیم، یعنی مجلسی که وظیفه آن تحکیم پایه‌های ارتجاع حاکم است، و بعداً با شکست سنگینی که بر نامزدهای ارتجاع در جریان انتخابات مجلس شورای اسلامی وارد آوردید، نشان دادید که با چه هوشیاری و درایتی تحسین برانگیز می‌توانید با استفاده از تاکتیک‌های مختلف مبارزاتی پوزه ارتجاع را به خاک بمالید.

امروز نیز، همه نیروهای مترقی و آزادی‌خواه در کنار شما مردم شریف و آزاده بار دیگر در برابر آزمونی دشوار قرار دارند. میلیون‌ها ایرانی، کارگران، زحمتکشان، جوانان، دانشجویان و زنان، که با امیدهای فراوان در حماسهٔ دوم خرداد ۱۳۷۶ شرکت کرده بودند، امروز بحق از عدم تحقق قول‌های داده شده به آنان، از سوی آقای خاتمی، نا راضی‌اند، و از نیروهای جبهه دوم خرداد و رهبران آن طلب می‌کنند که برنامه‌های مشخص خود را برای تحقق قول‌هایشان، و خروج جامعه از بن بست کنونی، در صورت انتخاب مجدد، اعلام کنند.

امروز ارتجاع، با توجه به شکست سنگینی که انتظار آن را در جریان انتخابات ۱۸ خرداد دارد، مترصد است تا با انواع و اقسام ترندها اوضاعی را پدید آورد که با عدم حضور وسیع مردم در انتخابات، از این امر به عنوان حربه بی‌اعتمادی بی‌اعتقادی مردم به روند اصلاحات بهره‌جوید و اصل تحولات سال‌های کنونی را بیش از پیش زیر ضربه قرار دهد. مردم و نیروهای مترقی و آزادی‌خواه می‌دانند که انتخابات ریاست جمهوری سال ۱۳۸۰ نه انتخابات برای انتخاب یک فرد بر اساس برنامه‌ی برای تحولات بنیادین، دموکراتیک و پایدار، بلکه همه‌پرسی بی‌است برای نفی رژیم استبدادی، یعنی نفی آن چیزی که نیروهای جبهه دوم خرداد آن را حاکمیت زور و آمریت می‌خوانند.

حزب تودهٔ ایران همچون سال ۱۳۷۶ نمی‌تواند با برنامه آقای خاتمی که مدعی است می‌توان آزادی و «جامعه مدنی» را در چارچوب رژیم «ولایت فقیه» پیاده کرد، موافقت داشته باشد، ولی واقعیت این است که با توجه به اوضاع تحمیل شده کنونی و برای حضور فعال در هم‌پرسی مردمی بر ضد رژیم «ولایت فقیه» باید فعالانه در انتخابات ریاست جمهوری خرداد ۱۳۸۰ شرکت کرد. در این انتخابات، در یک سو نامزدهای پنهان، شرمگین، نیمه شرمگین و سبک وزن ارتجاع حاکم و در سوی دیگر آقای خاتمی به عنوان نامزد نیروهای جبهه دوم خرداد قرار دارد. برای اکثریت قاطع مردم ما و نیروهای ترقی‌خواه و آزادی‌خواه و همچنین اکثریت نیروهای جبهه دوم خرداد روشن است که شرکت مردم در انتخابات ۱۸ خرداد ۱۳۸۰ معنایی جز رأی دادن به تداوم روند اصلاحات و دست‌زدن به خواست‌ها و توطئه‌های ارتجاع ندارد. حزب تودهٔ ایران، ضمن تأیید شرکت فعال در انتخابات ۱۸ خرداد و رأی دادن به نمایندهٔ جبهه دوم خرداد، این رأی را گامی موثر در جهت تدارک شرایط لازم برای تحقق تحولات، استوار و طرد رژیم «ولایت فقیه» ارزیابی می‌کند.

پلنوم (وسیج) کمیتهٔ مرکزی حزب

تودهٔ ایران
اردیبهشت ماه ۱۳۸۰

همبستگی با مردم فلسطین

اوج گیری جدید موج خشونت و کشتار در خاورمیانه در هفته‌های اخیر شرایط خطرناک و بحرانی در منطقه ایجاد کرده است. اتخاذ سیاست مشت آهنین از طرف دولت دست راستی اسرائیل و تشدید حملات ارتش و نیروهای امنیتی اسرائیل به اراضی تحت کنترل دولت خود مختار فلسطینی در نوار غزه و کرانه غربی و بالاگرفتن موج کشتار مردم و نیروهای مترقی فلسطینی بار دیگر منطقه را در آستانه یک برخورد نظامی همه‌جانبه قرار داده است. حمله هواپیماهای جنگنده اسرائیلی به شهرهای فلسطینی در روزهای ۲۸ و ۲۹ اردیبهشت که در دوره پس از جنگ شش روزه سال ۱۹۶۷ سابقه نداشته است را نمی‌توان اتفاقی و بی‌ارتباط با حمله نیروهای اسرائیلی به مواضع موشکی سوریه و پروازهای تحریک آمیز بر فراز خاک لبنان در هفته‌های اخیر دانست.

سکوت عملی ایالات متحده و کشورهای سرمایه‌داری در مقابل جنایات دولت اسرائیل برضد مردم فلسطین نقاب از چهره آنان که به بهانه اعمال قطعنامه‌های شورای امنیت سازمان ملل هرروزه خاک عراق را بمباران می‌کنند، بر می‌دارد. امپریالیسم به کمک متحدان استراتژیک خود در قالب دولت اسرائیل و حکومت‌های سرسپرده و ارتجاعی در منطقه در طلب گسترش «نظم نوین» جهانی در منطقه خاورمیانه می‌باشد. گسترش درگیری‌ها در خاورمیانه به ضرر خلق‌های منطقه خواهد بود.

می‌باید با گسترش همبستگی بین‌المللی با خلق فلسطین و فشار به سازمان‌های بین‌المللی و سازمان ملل برای قبول نظارت بر تحولات در مرزهای بین اسرائیل و مناطق فلسطینی نشین شرایط از سرگیری مذاکرات جدی برای تأمین یک صلح واقعی در خاورمیانه را به وجود آورد. ما بر این باوریم که تنها راه حل پایدار بحران خاورمیانه تاسیس دولت مستقل فلسطینی و بازگشت پناهندگان فلسطینی به خانه‌های خود بر پایه اعمال کامل و بی‌خنده همه قطعنامه‌های سازمان ملل و به ویژه قطعنامه‌های ۲۴۲ و ۳۳۸ و شورای امنیت سازمان ملل می‌باشد.

حزب توده ایران همبستگی کامل خود با مردم فلسطین و همه نیروهای مردمی و مترقی فلسطین و ساختارهای تشکیل‌دهنده سازمان آزادیبخش فلسطین را اعلام می‌دارد. ما همه نیروهای مترقی را فرا می‌خوانیم که فعالانه از مبارزه متحد و اصولی برای صلح، پیشرفت و عدالت اجتماعی در خاورمیانه حمایت کنند.

پیام پلنوم (وسیع) کمیته مرکزی حزب توده ایران به زندانیان سیاسی، خانواده های شهدا و خانواده های زندانیان سیاسی

مردم، و آزادی در مهلکه افتاده میهن می داند.

حزب ما که خود شهیدان فراوانی داشته است، و هیچ گاه زندان های رژیم های استبدادی در شش دهه گذشته از توده ای ها خالی نبوده است، به شما اطمینان می دهد که، عمیق ترین همدردی ها و احترام آمیز ترین احساساتش همراه شما خواهد بود. خون پاک شهیدان بی ثمر نخواهد ماند و فداکاری ها و جانبازی های زندانیان سیاسی روز آزادی خلق را نزدیک تر خواهد کرد.

درود به خاطرۀ تابناک و جاودان همه شهدای راه آزادی، استقلال و عدالت اجتماعی میهن!

درود به همه زندانیان سیاسی، پرچم داران نبرد بر ضد ارتجاع و استبداد حاکم!

پلنوم (وسیع) کمیته مرکزی حزب توده ایران اردیبهشت ماه ۱۳۸۰

های روشن و تپنده مردم ما، جای دارید. افتخار بر شما باد.

پلنوم وسیع کمیته مرکزی حزب توده ایران، درودهای خود را به شما مادران، پدران، همسران و فرزندان که عزیزان خود را در راه مبارزه با دیو استبداد از دست داده اید و یا هم اکنون در سیاه چال های رژیم «ولایت فقیه در شرایطی دشوار و غیر انسانی بسر می برند و خطر جدی زندگی شان را تهدید می کند، تقدیم می دارد.

حزب توده ایران، زندانیان سیاسی - و خانواده های شان، و همچنین خانواده های شهدای راه آزادی، استقلال و عدالت اجتماعی میهن یعنی همراهان صبور شان را تجسم و نماد ایستادگی و پافشاری بر آرمان های عدالت خواهی و آزادی، و رهایی توده ها از جنگال پلید و خونین حکومت جهل و خرافه و انحصار ولی فقیه، و آموزگار ان پیگیری خواست های بر حق سیاسی، اجتماعی و اقتصادی جامعه ایران، و کوشندگان جدی حقوق بغارت رفته و پایمال شده

پلنوم (وسیع) کمیته مرکزی حزب توده ایران، درودهای گرم و پر شور خود را به زندانیان سیاسی ایران، از هر گروه و هر گرایشی، که در سیاه چال های رژیم ضد انسانی و ستمگر «ولایت فقیه» در دشوار ترین شرایط و زیر فشارهای تحمل فرسا به سر می برند، ابراز می دارد.

ما اطمینان داریم که، مبارزات آزادی خواهانه شما و پایداری تان در زندان های قرون وسطایی ارتجاع بی ثمر و بی سیاسی نخواهد ماند.

ای فرزندان زندانی میهن! ای رزمندگان آزادی و عدالت و حقیقت! ای یاری دهندگان توده های محروم در باز یافتن حقوق و شأن انسانی شان! شما گرامی ترین تعلق خاطر تان را، یعنی هستی، شادی، آرامش و زندگی طبیعی تان را فدا می کنید تا راه درخشان آینده آزاد را باز کنید! اگر چه در سلول های تاریک و نمور، در زیر تازیانه و دژ رفتاری های پلشت قرار دارید، بی شک و همواره در خانه بزرگ و آفتابی دیگری، یعنی دل

پیش به سوی برگزاری هرچه با شکوه تر شصتمین سالگرد تأسیس حزب

پایان برده بود، و پس از پیروزی انقلاب بهمن امکان انتشار آن را نیافت. کتاب منتشر نشده رفیق فقیه طبری نیز کتابی است علمی - تحقیقی درباره تاریخ بیتهقی.

■ تلاش در راه آماده کردن کتاب اسناد و دیدگاه های حزب توده ایران از سال ۱۳۶۰ تا ۱۳۸۰، بر اساس اسناد رسمی حزب توده ایران.

■ انتشار چند جزوه تبلیغاتی که روشنگر عرصه های گوناگون فعالیت و پیکار حزب توده ایران است. تمامی این جزوات آماده انتشارند و در هفته های آینده به تدریج بر روی صفحات حزب در شبکه جهانی اینترنت قرار خواهند گرفت. افزون بر جزوات حزب توده ایران و مارکسیسم - لنینیسم؛ ویژه نامه یی درباره شهدای فاجعه ملی، جزوات حزب توده ایران و پیکار زنان، جوانان و دانشجویان و حزب توده ایران و پیکار طبقه کارگر ایران نیز آماده انتشار است.

■ انتشار تقویم حزب توده ایران به مناسبت شصتمین سالگرد تأسیس حزب توده ایران.

■ تدارک برگزاری ده ها جشن مختلف در شهرهای گوناگون، به مناسبت شصتمین سالگرد تأسیس حزب توده ایران.

■ انتشار جزوه یی تحقیقی - علمی که به ابتکار حزب توده ایران و در برگرفته نظرات احزاب کارگری و کمونیستی منطقه درباره وظایف جنبش کمونیستی منطقه در اوضاع حاد کنونی است.

کارگر ایران!

پلنوم (وسیع) کمیته مرکزی حزب توده ایران اردیبهشت ماه ۱۳۸۰

بخش هایی از گزارش کمیسیون مرکزی بزرگداشت شصتمین سالگرد تأسیس حزب توده ایران به پلنوم (وسیع) کمیته مرکزی حزب توده ایران

رفقای گرامی!

کمیسیون مرکزی تدارک شصتمین سالگرد تأسیس حزب توده ایران، بر اساس پیشنهادات رسیده از سوی اعضا، هواداران، دوستان و سازمان های حزبی، تاکنون فعالیت های زیر را تدارک دیده است:

■ کار طولانی و دشوار جمع آوری و آماده کردن انتشار دومین جلد کتاب شهدای توده ای، که آخرین مراحل ویراستاری خود را طی می کند. جلد دوم کتاب شهدای توده ای، در برگرفته گزارش های تکان دهنده یی از زندان های رژیم جنایتکار «ولایت فقیه»، از ایستادگی قهرمانانه زندانیان توده ای و زندگی نامه صد ها شهید توده ای از سال ۱۳۶۱ تا به امروز است. جلد دوم کتاب شهدا، با حجمی نزدیک به ۵۰۰ صفحه، آماده چاپ و انتشار است.

■ انتشار ویژه نامه «دنیای» و «مردم» که در برگرفته شصت سال حیات سراسر رزم و پیکار حزب توده ایران است.

■ آماده کردن دو کتاب منتشر نشده از زنده یاران رفیق رحمان هاتفی (حیدر مهرگان) و رفیق احسان طبری برای چاپ. کتاب رفیق شهید رحمان هاتفی، تحقیقی است درباره انقلاب مشروطیت که رفیق در دوران حکومت ستم شاهی به

رفقا، هواداران و دوستان مبارز!

دوم مهرماه ۱۳۸۰، مصادف است با شصتمین سالگرد تأسیس حزب توده ایران. حزب توده ایران وارث شایسته حزب کمونیست ایران، که به دست پرتوان حیدر عموغلی ها و مبارزان مشروطیت و راه آزادی میهن ما تأسیس گردید، شصت سال است، که از میدان های رزمی دشوار، خونین، و انباشته از حوادث سهمگین و از میان آتش و خون راه خود را به سوی هدفی والا، انسانی و عدالت خواهانه و آزادی جویانه گشوده است. شصت سال است که توده ای ها پرچم پر افتخار رهایی توده های کار و زحمت را به دوش کشیده اند، و بی هراس از حبس، شکنجه، اعدام و ترند های دشمن و کینه توزی های ارتجاع، هزاران بار کشته شده اند، در آتش سوخته اند و باز ققنوس وار از خاکستر برآمده اند. شصت سال حیات و پیکار حزب توده ایران آن چنان پر بار، درخشان و افتخار آمیز است که تحسین و ستایش دوست و کینه دشمنان خلق را برانگیخته است. خدمات حزب توده ایران در عرصه های گوناگون تاریخ معاصر میهن ما، در نوآوری سیاسی، اجتماعی، علمی، فرهنگی و ادبی، و در رسوخ دادن آگاهی طبقاتی در بطن جامعه ما، و در تمام عرصه های پیکار برای تحقق حقوق پایمال شده خلق بر ضد استعمار، استثمار و ارتجاع، انکار ناپذیر و فراموش ناشدنی است. توده ای ها حق دارند که به گذشته حزب خود افتخار کنند.

رفقا، هواداران و دوستان مبارز!

جای آن دارد که در هر کجا که هستیم تلاش کنیم شصتمین سالگرد تأسیس حزب توده ای مان را هر چه با شکوه تر جشن بگیریم.

زنده باد حزب توده ایران

سر بلند باد پرچم پر افتخار رزم و پیکار حزب طبقه

کنگره نهم حزب کمونیست ویتنام نگاهی امیدوارانه به آینده ساختمان سوسیالیسم در ویتنام

کنگره نهم حزب کمونیست ویتنام، در فاصله روزهای ۲۹ فروردین و اول اردیبهشت جاری، در هانوی، پایتخت این کشور برگزار گردید. این کنگره به دلیل شرایط بسیار حساس جهانی و منطقه ای، و لزوم سیاست گذاری درباره ادامه ساختمان سوسیالیسم در ویتنام، در خاتمه برنامه استراتژیک دهساله، ایجاد ثبات اجتماعی، اقتصادی و توسعه (۱۹۹۹ - ۲۰۰۱) و انتخاب کمیته مرکزی جدید حزب اهمیت بسزایی کسب کرده بود.

۱۱۶۸ عضو حزب به نمایندگی از طرف ۲/۴ میلیون کمونیست ویتنامی، در مباحث نهایی کنگره شرکت داشتند. حضور هیئت های نمایندگی از ۳۰ کشور جهان از نکات قابل توجه کنگره نهم بود. شرکت پراهمیت هیئت نمایندگی حزب کمونیست چین به رهبری هو جیانگو، عضو کمیته اجرائی دفتر سیاسی این حزب و معاون رئیس جمهوری چین، منعکس کننده بهبود و گسترش روابط دو کشور سوسیالیستی آسیا و اهمیتی است که چین برای تحولات سیاسی - اقتصادی ویتنام سوسیالیستی قائل است. کمیته مرکزی حزب توده ایران، در پاسخ به دعوت کمیته مرکزی حزب کمونیست ویتنام، پیامی در همبستگی، از سوی، کمونیست ها و نیرو های انقلابی ایران تقدیم کنگره حزب برادر کرد.

بحث های کلیدی کنگره نهم حزب کمونیست ویتنام، تلاشی استراتژیک و با اهمیت در تعیین مختصات روند پیشروی کشور در مسیر سوسیالیسم و ادامه روند نو سازی، که در کنگره ششم در سال ۱۹۸۶ به تصویب رسیده بود، در شرایط ملی و بین المللی مشخص در آغاز قرن بیست و یکم میلادی بود.

کنگره نهم حزب کمونیست ویتنام، در اساس وظیفه بحث، مذاقه و تصویب دو سند مهم «گزارش سیاسی کمیته مرکزی» و «استراتژی توسعه اجتماعی - اقتصادی در دوره ۲۰۰۱ - ۲۰۱۰» ارائه شده از سوی کمیته مرکزی را به عهده داشت.

رفیق لی خا فو، دبیرکل سابق حزب، با سخنرانی همه جانبه ای در مراسم افتتاحیه کنگره، گزارش سیاسی کمیته مرکزی را ارائه داد که مشتمل بر توجه دادن به دستاوردها، کمبودها و قدم های مهم آتی در مسیر صنعتی کردن کشور و روند مدرنیزاسیون در ادامه حرکت ویتنام در مسیر ساختمان سوسیالیسم بود. گزارش سیاسی کمیته مرکزی حزب برادر ضمن ارائه ارزیابی دقیق و همه جانبه ای از تحولات قرن بیستم، تاریخ مبارزات قهرمانانه خلق ویتنام و از جمله کسب استقلال در سال ۱۹۴۵ و شکست دادن امپریالیسم آمریکا در سال ۱۹۷۵ را مورد توجه قرار داد.

او گفت: «مردم ما که زمانی برده محسوب می شدند، امروز حاکمان کشور و جامعه شده اند. کشور ما که زمانی صاحب اقتصادی فقیر و عقب مانده بود، به روند صنعتی شدن و مدرنیزاسیون سریع قدم گذاشته است.» رفیق فو ضمن تأکید به مصمم بودن حزب و خلق ویتنام به «ساختمان ویتنام در مسیر سوسیالیسم» به مشکلات و

پیشچیدگی های این روند در عصر «جهانی شدن» سرمایه داری اشاره کرد و متذکر شد که یک دوره گذار طولانی در پیش رو خواهد بود. رفیق فو، ضمن اشاره به عواقب منفی سقوط سوسیالیسم در اتحاد شوروی و دیگر کشورهای اروپای شرقی، لزوم «تفکر دیالکتیکی» را در مورد پیوند یافتن با اقتصاد جهانی و بهبود کیفیت زندگی مردم از یک سو و ادامه و تعمیق مسیر سوسیالیستی کشور، از سوی دیگر مورد توجه قرار داد. گزارش سیاسی کمیته مرکزی، عملکرد حزب در فاصله بین دو کنگره را چنین ارزیابی می کند: «در طول پنج سال، به موازات برخی شرایط مساعد، کشور ما با دشواری های عدیده یی روبه رو بود: ضعف ذاتی اقتصاد، فاجعه های طبیعی بزرگ و پیاپی، بحران مالی - اقتصادی در تعدادی از کشورهای آسیایی، و وضعیت پیچیده جهان و منطقه. در چنین شرایطی، حزب و مردم ما به طور اثبات گرانه قطعنامه هشتمین کنگره را به اجرا در آوردند و دستاورد های مهمی را حاصل کردند: اقتصاد رشد خوبی داشته است. تولید ناخالص ملی به طور متوسط سالانه ۷ درصد افزایش داشته است. کشاورزی، به ویژه تولید مواد غذایی، به طور مداوم افزایش یافته است. بهره برداری از مواهب آبی (پرورش ماهی)، گسترش یافته است. تولید صنعتی بطور متوسط سالانه افزایشی ۱۳/۵ درصدی داشته است. سیستم زیربنای، پست و ارتباطات راه دور، جاده ها، پل سازی، بنادر، فرودگاه ها، برق، شبکه آب آشامیدنی و غیره بهبود یافته است. خدمات، صادرات و واردات نیز توسعه یافته اند. در سال ۲۰۰۰ گرایش نزولی رشد اقتصادی متوقف شد و اهداف برنامه اصلی همگی به انجام رسیده اند.» در بخش دیگری از گزارش عنوان می شود: «توجه لازم به ساختمان و تصحیح حزب مبذول شده و سیستم سیاسی تحکیم گردیده است. در بسیاری از قطعنامه های کمیته مرکزی تصمیم ها و اقدامات ضروری بی برای تحکیم سیاسی، ایدئولوژیک، سازمانی و پرسنلی، و تقویت و پیشبرد نقش رهبری حزب اتخاذ گردیده است. حزب در کل خود برنامه کارزار تقویت حزب و تصحیح آن از طریق هدایت انتقاد و انتقاد از خود بر مبنای روح قطعنامه پلنوم ششم کمیته مرکزی، را شروع کرده است. تکمیل و بهبود ساختار دولتی ادامه یافته است و قدم های اولیه در جهت اصلاح سازمان اداری برداشته شده است. جنبه میهنی و ساختار های توده ای به نوسازی محتوی و قالب عملکرد خود ادامه داده اند. حقوق مردم به عنوان صاحبان اصلی جامعه در عرصه های مختلف ارتقاء یافته است. در اولین قدم های سیاست ها و مقرراتی که حقوق دموکراتیک مردم را

اساساً در سطح جامعه تضمین می کند، به مرحله اجرا گذاشته شده اند. گسترش مداوم روابط خارجی و اقدام فعالانه در جهت پیوستن به اقتصاد بین المللی، نتایج فراوان مفیدی حاصل کرده است. کشور ما روابط دوستانه و همکاری چند جانبه را با کشورهای سوسیالیستی، کشورهای همسایه و دوستان سنتی را تقویت کرده است، در فعالیت های متقابل سودمند همکاری در چهارچوب «مجمع ملت های جنوب شرق آسیا» (آسیان) و «همکاری اقتصادی آسیا - پاسیفیک» (آپک) شرکت فعال کرده است، روابط خود با کشورهای توسعه یافته و بسیاری از کشورهای دیگر و سازمان های منطقه ای و بین المللی گسترش داده و روابط تجاری با بیش از ۱۴۰ کشور و روابط سرمایه گذاری با قریب ۷۰ کشور جهان بر قرار نموده و سطح قابل توجهی از سرمایه گذاری خارجی را جذب کرده است. «هدف «استراتژی توسعه اجتماعی - اقتصادی ۱۰ ساله» آینده ترکیب رشد اقتصادی و توسعه فرهنگی، پیشرفت اجتماعی و تساوی حقوق و حفظ و بهبود محیط زیست خواهد بود. رفیق فو تأکید کرد: «نیروی محرکه اصلی توسعه ملی، در وحدت عظیم همه خلق قرار دارد. این وحدت بر پایه اتحاد کارگران، دهقانان و روشنفکران، ترکیب هماهنگ و متناسب منافع فردی، جمعی و جامعه، و بهره برداری از همه پتانسیل و منابع بخش های مختلف اقتصادی و جامعه در کل خود، قرار دارد.» کنگره نهم حزب کمونیست ویتنام، ضمن انتخاب کمیته مرکزی جدید رفیق نونگ دوک مانه، رهبر مجلس ملی (پارلمان) ویتنام در سال های ۱۹۹۷ - ۲۰۰۰ را به سمت دبیر کلی حزب برگزید. رفیق مانه در سخنان خود در کنگره نتایج کنگره را مبنی بر پیشبرد کشور در مسیر استقلال ملی و ساختمان سوسیالیسم از طریق تسریع روند نوسازی و نیل به صنعتی شدن و مدرنیزاسیون سراسری مورد تصریح قرار داد.

کنگره نهم حزب کمونیست ویتنام با اعلام مجدد وفاداری خود به توصیه هوشمندانه رفیق هوشی مین در وصیتنامه خود مبنی بر اینکه «حزب ما حزبی در قدرت است. هر عضو حزب، هر کادر می باید عمیقاً از خصوصیات اخلاقی انقلابی ملهم باشد، و از خود ابتکار، صرفه جویی و عقل معاش، کمال، بی عیبی و درستکاری، وقف کردن کامل خود به منافع عمومی و از خود گذشتگی کامل نشان دهد. حزب ما باید در تلاش برای حفظ پاکی مطلق ثابت قدم بوده و شایستگی خود را به انضام نقش رهبر و خدمتگذار

ادامه در صفحه ۵

کمک های مالی رسیده

به مناسبت ۶۰ - مین سالگرد حزب ۱۰۰ مارک برای کمک به مناسبت ۶۰ - مین سالگرد حزب از ونکوور ۳۰۰ دلار از طرف دوستان اران طبری ۱۰۰ مارک به مناسبت ۶۰ - مین سالگرد حزب ۵۰۰ مارک

آدرس ها: لفظاً در مکاتبات خود با آدرس های زیر، از ذکر هرگونه نام اضافی خودداری کنید.

1-Postfach 100644, 10566 Berlin, Germany
2- B.M. Box 1686, London WC1N 3XX, UK
3. <http://www.tudehpartyiran.org>

Nameh Mardom-NO 609
Central Organ of the Tudeh Party of Iran

22 May 2001

شماره فاکس و
تلفن پیام گیر ما
۰۰ - ۴۹ - ۳۰ - ۳۲۴۱۶۲۷

حساب بانکی ما:

IRAN e.V. نام
790020580 شماره حساب
10050000 کد بانک
Berliner Sparkasse بانک